

PAKIET 52, publikacja bezpłatna

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 52, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_1_52* do zastosowania z: *uczeń_1_52* (materiały dla ucznia, pakiet 52), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl lub www.scholaris.pl: *Big or small?* (88_um_big or small), *Dwie wieże* (113_mat_dwie wieze), pomoc techniczna (tekturowa) nr 2: kostka do gry, *Nasz elementarz*, cz. 1.

Klasa I, edukacja polonistyczna, krąg tematyczny „Pogoda”

Temat: Rodzaje pogody

Cele edukacyjne:

- kształtowanie umiejętności układania opowiadania do obrazka,
- kształtowanie umiejętności pracy w grupie,
- doskonalenie umiejętności zapisywania poznanych liter,
- kształtowanie umiejętności rozpoznawania wyrazów dźwiękonaśladowczych,
- doskonalenie umiejętności czytania,
- doskonalenie umiejętności dzielenia wyrazów na głoski i sylaby.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- układa opowiadanie na podstawie obrazka
- współpracuje w grupie.
- zapisuje poznane litery,
- przypisuje wyrazy dźwiękonaśladowcze do odpowiednich sytuacji,
- czyta sylaby i proste wyrazy,
- dzieli wyrazy na głoski i sylaby.

Metody: rozmowa, metoda zadaniowa, metoda ćwiczeniowa, ćwiczenia grafomotoryczne.

Formy: praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, *Nasz elementarz*, cz. 1.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel rozpoczyna rozmowę z uczniami na temat różnych rodzajów pogody. Co to znaczy, że jest ładna pogoda? Do jakiej pogody odnoszą się takie wyrażenia i zwroty, jak:

- pogoda pod psem,
- psa by nie wygnał w taką pogodę,
- psia pogoda,
- kiepska pogoda?

2. Uczniowie odpowiadają i wspólnie wyróżniają i charakteryzują różne rodzaje pogody, np. pogoda słoneczna, wietrzna, deszczowa, burzowa. Następnie nauczyciel pyta uczniów, czy

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

każdą porę roku można rozpoznać po pogodzie. Uczniowie odpowiadają, po czym wykonują zadanie 1 i 2 z karty pracy.

3. Nauczyciel dzieli klasę na cztery grupy, którym wyznacza zadania. Grupy będą musiały przedstawić określony rodzaj pogody tylko za pomocą dźwięków (wyrazów dźwiękonaśladowczych). Pozostałe grupy będą musiały zgadnąć, jaki to rodzaj pogody. Grupa pierwsza ma przedstawić pogodę wietrzną, grupa druga – pogodę deszczową, grupa trzecia – pogodę deszczowo-wietrzną, grupa czwarta – pogodę burzową. Uwaga: w przedstawieniu pogody muszą się zaangażować wszyscy członkowie grupy.

4. Po wyznaczonym czasie uczniowie prezentują wyniki swojej pracy. Na koniec można przeprowadzić wspólne zabawy związane z pogodą. Można:

- pokazać, jak zmienia się pogoda od wiatru, przez deszcz, deszcz z wiatrem i burzę. Wówczas grupy wydają po kolei swoje dźwięki,
- stworzyć „rytm pogodowy” – ustalić np., że trzy razy szumią drzewa, potem jest jeden grzmot, potem znowu trzy razy szumią drzewa, potem pada deszcz itd. Do tej propozycji można też dodać obrazowanie dźwięków gestami.

5. Uczniowie ustawiają się w kręgu. Nauczyciel wyjaśnia, że teraz ich zadaniem będzie podanie wyrazów kojarzących się z pogodą. Wyrazy te mogą dotyczyć rodzajów pogody, jak i rzeczy, które ubiera się przy danej pogodzie. Uwaga jednak: nie mogą się one powtarzać. Uczeń, który zbyt długo wymyśla wyraz lub powtórzy wyraz, siada w środku kręgu.

6. Uczniowie siadają w kręgu. Nauczyciel prosi ich, aby wspólnie przesylabizowali wyraz „pogoda”. Następnie każdy z uczniów musi powiedzieć po kolei jedną głoskę z tego wyrazu. Zabawa jest najpierw wolna, potem coraz szybsza i szybsza.

7. Uczniowie sylabizują i głoskują inne wyrazy związane z pogodą, takie jak: burza, niepogoda, parasol, kalosze, deszcz, słońce.

8. Uczniowie wracają do ławek. Nauczyciel prosi ich, by otworzyli *Nasz elementarz*, cz. 1, na stronie 84 i przyjrzeni się obrazkowi. Najpierw uczniowie opowiadają, co widzą na obrazku. Następnie indywidualnie wymyślają historię do tego obrazka. Historia może być zupełnie nieprawdopodobna, ale musi odpowiadać obrazkowi.

9. Uczniowie opowiadają swoje historie. Najciekawsze opowieści są nagradzane brawami.

10. Uczniowie wykonują kolejne polecenia z karty pracy.

Klasa I, język angielski, krąg tematyczny „Animals”

Temat: An elephant is big

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności mówienia,
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania i reagowania na polecenia,
- kształcenie umiejętności pracy w parach.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- bawi się i naśladuje,
- podaje nazwy zwierząt,
- rozróżnia rozmiar przedmiotów,
- opisuje obiekty w najbliższym otoczeniu i zwierzęta, używając przymiotników: „big”, „small”,
- słucha wypowiedzi nauczyciela i właściwie na nie reaguje.

Metody: zabawa, ćwiczenia i zadania, słuchanie i powtarzanie, opisywanie obrazka, rysowanie, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca zbiorowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne: obrazki/zdjęcia zwierząt (lew, żyrafa, wąż, małpa, papuga i słoń), dwie takie rzeczy tego samego rodzaju, różniące się wielkością (np. piłki), komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna: *Big or small?* karty pracy: *Ad@ i J@s na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia.*

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wita się z uczniami.

2. HIDE and SEEK (zabawa w chowanego). Nauczyciel przynosi na lekcję zdjęcia zwierząt (lew, żyrafa, wąż, małpa, papuga i słoń). Informuje uczniów, że będą się bawić w chowanego i wyjaśnia zasady zabawy. Nauczyciel mówi uczniom, że dwóch uczniów zamknie oczy lub wyjdzie na chwilę z klasy. W międzyczasie uczniowie schowają gdzieś w klasie zdjęcie, np. żyrafy. Gdy uczniowie wrócą do klasy, będą mieli za zadanie odnaleźć schowane zwierzątko. Pozostali uczniowie będą pomagać im/nakierowywać ich na właściwe miejsca, mówiąc „Yes” lub „No”. Nauczyciel powtarza zabawę z kilkoma parami uczniów, zmieniając przy tym zdjęcia zwierzątek.

3. Nauczyciel za pomocą obiektów w klasie wprowadza słowa: „big”, „small”. Może tego dokonać, prezentując dwie rzeczy, które znajdują się w klasie, np. piłki. Nauczyciel pokazuje małą piłkę i mówi: „small”, następnie pokazuje dużą piłkę i mówi: „big”. Wyjaśnia znaczenie słów. Następnie, aby utrwalić nowe słownictwo, nauczyciel może wskazywać różne obiekty w klasie, a uczniowie będą nazywać je przymiotnikami, które opisują wielkość tych obiektów: „big”/„small”. Uczniowie powtarzają nowe słowa za nauczycielem.

4. Zabawa. Nauczyciel mówi: „Stand up!” i tłumaczy, że za chwilę będzie naprzemiennie wypowiadał słowa „big” i „small”. Gdy wypowie słowo „small”, uczniowie mają pokazać, jacy są mali, np. kucnąć, a gdy wypowie słowo „big”, mają wstać (mogą również nakreślić w powietrzu ruchem rąk duże koło). Nauczyciel zmienia tempo wypowiedzanych słów, może też zaprosić któregoś z uczniów, aby go zamienił.

5. Uczniowie wykonują zadanie na karcie pracy. Na karcie pracy znajduje się obrazek z dużymi i małymi przedmiotami. Uczniowie pracują w parach i opisują rozmiar przedmiotów przedstawionych na obrazkach.

6. Uczniowie wykonują zadanie 2 na karcie pracy. Znajdują się w nim pary obrazków. Nauczyciel wypowiada zdania, a uczniowie zakreślają właściwy obrazek.

Tekst:

1. A big giraffe.
2. A small parrot.
3. A big elephant.
4. A small monkey.
5. A small snake.
6. A big lion.

7. Uczniowie wykonują zadanie na karcie pracy i na tablicy multimedialnej. Na karcie pracy znajdują się dwa narysowane duże worki. Pierwszy z napisem: „big”, a drugi z napisem: „small”. Uczniowie mają za zadanie wypełnić worki rysunkami rzeczy małych i dużych. Jednocześnie nauczyciel zaprasza uczniów do wykonania zadania na tablicy multimedialnej. Uczeń podchodzący do tablicy multimedialnej ma zdecydować, gdzie umieścić obrazek, który pojawi się na tablicy. To zadanie można rozwiązać jeszcze raz w domu z rodzicami i świetnie się przy tym bawić. Adres do strony internetowej z tymi pomocami: www.matematycznawyspa.pl.

8. Nauczyciel zwraca uwagę uczniów na kącik Ady i Jasia, którzy pomagają im w nauce języka angielskiego. Na karcie pracy znajduje się słowniczek obrazkowy. Uczniowie wspólnie z nauczycielem utrwalają wymienione w nim elementy.

9. Nauczyciel omawia pracę domową i żegna się z uczniami.

Klasa I, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Pogoda”

Temat: Rodzaje pogody

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności określania wielkości przedmiotów,
- ćwiczenie orientacji własnego ciała: prawa i lewa strona,
- ćwiczenie spostrzegawczości,
- kształcenie umiejętności korzystania z technologii informacyjnej.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- porównuje przedmioty pod względem wielkości,
- rozróżnia prawą i lewą stronę własnego ciała,
- odnajduje właściwą drogę w labiryncie,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa.

Formy: praca w grupie, praca indywidualna, praca w parach, ćwiczenia interaktywne.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Środki dydaktyczne: pomoc techniczna – kartonowe kostki do gry, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i tablica multimedialna, pomoc multimedialna: *Dwie wieże, Nasz elementarz, cz. 1*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy. Dzieci wyjmują swoje kartonowe kostki do gry. Każda grupa będzie się posługiwać siedmioma kostkami. Nauczyciel prosi, aby uczniowie ze wszystkich kostek zbudowali dwie wieże.

2. Uczniowie wykonują zadanie, następnie przedstawiciel każdej grupy opowiada, z ilu części składa się każda wieża zbudowana przez jego grupę. Wskazuje, która wieża jest wyższa i o ile klocków. Jeżeli układy kostek się powtarzają, dzieci starają się wymyślić inne kombinacje.

Nauczyciel kończy ćwiczenie, gdy będą wymyślone wszystkie możliwości

(1 + 6, 2 + 5, 3 + 4). W miarę możliwości czasowych można zmienić liczbę kostek lub budować trzy wieże. Dzieci wracają na miejsca. W międzyczasie włącza pomoc multimedialną *Dwie wieże*. Chętni uczniowie wykonują zadanie z tej pomocy.

3. Uczniowie wykonują zadanie 1 z karty pracy. Wybrani uczniowie czytają wyniki otrzymane w poszczególnych przykładach.

4. Uczniowie wykonują zadania 2 i 3 z karty pracy. Przy rozwiązywaniu trzeciego zadania nauczyciel pyta wybranych uczniów (np. uczniów z problemami w nauce), z ilu części składają się wieże, która wieża jest wyższa i o ile klocków.

5. Nauczyciel prosi, aby dzieci ustawiły się parami. Dwójki rozpraszają się po całej sali. Uczniowie w swojej parze na przemian wymyślają zadania, np. machamy prawą nogą trzy razy, kładziemy prawą rękę na lewe ucho, łapiemy się za lewe ręce, stajemy tak, aby stykały się lewe ramiona.

6. Uczniowie wracają na miejsca i wykonują czwarte polecenie z karty pracy.

7. Nauczyciel prosi żeby uczniowie otworzyli pierwszą część *Naszego elementarza* na 38 stronie. Prosi, aby uczniowie kolejno zadawali pytania do ilustracji. Można spróbować tak pokierować tą częścią lekcji, aby każdy uczeń zadał jedno pytanie. Przykładowe pytania:

- Kto jest przedstawiony na rysunku?
- Co pani trzyma w prawej dłoni?
- Co trzyma w lewej dłoni?
- Którą nogę pani widać zza wózka?
- Którą rączką dziewczynka trzyma wózek?
- W której rączce trzyma balonik?
- Ile kosztuje żółta róża?
- Ile kosztują dwa irysy?
- Ile pani zapłaci za bukiet?
- Jak nazywa się instrument, który trzyma dziewczynka z obrazka na sąsiedniej stronie?

Klasa I, edukacja muzyczna, krąg tematyczny „Pogoda”**Temat: Rodzaje pogody****Cele edukacyjne:**

- nauka hymnu narodowego,
- kształcenie postawy szacunku do symboli narodowych,
- doskonalenie umiejętności wykonywania tańca regionalnego – krakowiaka,
- kształcenie umiejętności rozpoznawania strojów ludowych z różnych regionów Polski.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- potrafi zaśpiewać hymn narodowy,
- okazuje szacunek wobec symboli narodowych,
- zna kroki tańca regionalnego – krakowiaka,
- rozpoznaje stroje ludowe z poszczególnych regionów Polski.

Metody: pogadanka, metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoce multimedialne: *Hymn państwowy*, *Na rodzimą nutę*, mapa Polski, ilustracje: stroje ludowe, instrumenty muzyczne z różnych regionów Polski.

Przebieg lekcji:

1. Przypomnienie słów pierwszej zwrotki i refrenu „Mazurka Dąbrowskiego”. Uczniowie poznają słowa drugiej zwrotki. Wykorzystanie pomocy multimedialnej *Hymn państwowy*, dzięki której mogą poznać historię hymnu, a także szybciej zapamiętać jego słowa.
2. Przypomnienie i utrwalenie kroków tanecznych do piosenki *Krakowiak*. Nauczyciel pokazuje kroki taneczne, a uczniowie je powtarzają – wykonują cwał boczny w kierunku, który wskazuje jedna ręka wysunięta w górę, a drugą rękę opierają na biodrze. Śpiewają też piosenkę. Można też dołączyć melodię ze zmianą układu rąk oraz kierunku tańca. Ponadto można przeliczać kroki taneczne, aby poprowadzić taniec w przeciwnym kierunku.
3. Uczniowie pod kierunkiem nauczyciela przypominają nazwy regionów Polski, wskazują je na mapie. Mówią, jakie instrumenty muzyczne są typowe dla danego regionu. **Obliczają, ile jest regionów i o ilu instrumentach była mowa w odniesieniu do danego regionu.**
4. Nauczyciel informuje uczniów, że tańce, takie jak poznany krakowiak, pochodzą z różnych regionów Polski, a tancerze ubrani są w charakterystyczne dla danego regionu stroje ludowe.
5. Uczniowie pracują z wykorzystaniem pomocy multimedialnej *Na rodzimą nutę*.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

